

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2009 - 2014

Документ за разглеждане в заседание

7.3.2011

B7-0169/2011 }
B7-0170/2011 }
B7-0171/2011 }
B7-0172/2011 }
B7-0173/2011 } RC1

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА ОБЩА РЕЗОЛЮЦИЯ

внесено съгласно член 110, параграф 4 от Правилника

вместо предложениета за резолюция, внесени от групите:

ECR (B7-0169/2011)
S&D (B7-0170/2011)
ALDE (B7-0171/2011)
Verts/ALE (B7-0172/2011)
PPE (B7-0173/2011)

относно южните съседи на ЕС и по-специално Либия

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Ioannis Kasoulides, Cristian Dan Preda, Mario Mauro, Marietta Giannakou, Hans-Gert Pöttering, Gabriele Albertini, Tunne Kelam, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Lena Kolarska-Bobińska, Elena Băsescu, Michael Gahler, Alf Svensson, Laima Liucija Andrikienė, Inese Vaidere, Vito Bonsignore, Simon Busuttil, Joachim Zeller, Tokia Saïfi, Michèle Striffler, Andrzej Grzyb, Krzysztof Lisek, Vytautas Landsbergis, Salvatore Iacolino, Dominique Vlasto, Alfredo Pallone, Philippe Juvin, Traian Ungureanu, Joanna Katarzyna Skrzypkowska, Roberta Angelilli, Ernst Strasser, Véronique Mathieu, Nadezhda Neynsky, Dominique Baudis
от името на групата PPE
Ana Gomes, Véronique De Keyser, Kristian Vigenin, Pier Antonio Panzeri,

RC\860252BG.doc

PE459.712v01-00 }
PE459.713v01-00 }
PE459.714v01-00 }
PE459.715v01-00 }
PE459.716v01-00 } RC1

BG

Едinstvo v mnogoobrazieto

BG

**David-Maria Sassoli, Richard Howitt, Roberto Gualtieri, Thijs Berman,
Kader Arif, Juan Fernando López Aguilar, Sylvie Guillaume, María Muñiz
De Urquiza, Pino Arlacchi, Vincent Peillon, Harlem Désir**

от името на групата S&D

**Kristiina Ojuland, Marielle De Sarnez, Marietje Schaake, Sonia Alfano,
Leonidas Donskis, Edward McMillan-Scott, Alexandra Thein, Ramon
Tremosa i Balcells, Louis Michel, Jelko Kacin**

от името на групата ALDE

**Franziska Katharina Brantner, Hélène Flautre, Margrete Auken, Raül
Romeva i Rueda, Judith Sargentini, Ulrike Lunacek, Catherine Grèze,
Yannick Jadot, Nicole Kiil-Nielsen, Bart Staes, Emilie Turunen, Karima
Delli, José Bové, Indrek Tarand, Jean-Paul Besset, François Alfonsi, Heidi
Hautala, Isabelle Durant, Rebecca Harms, Daniel Cohn-Bendit**

от името на групата Verts/ALE

Charles Tannock, Timothy Kirkhope

от името на групата ECR

Lothar Bisky, Miguel Portas, Marie-Christine Vergiat

Резолюция на Европейския парламент относно южните съседи на ЕС и по-специално Либия

Европейският парламент,

- като взе предвид резолюцията на Общото събрание на ООН от 1 март 2011 г., с която единодушно се пристъпва към временното прекратяване на членството на Либия в Съвета на ООН по правата на човека,
  - като взе предвид Резолюция 1970/2011 на Съвета за сигурност на ООН от 26 февруари 2011 г.,
  - като взе предвид решението на Съвета от 28 февруари 2011 г. за прилагане на резолюцията на Съвета за сигурност на ООН и за налагане на допълнителни ограничителни мерки спрямо отговорните за насилиствените действия срещу мирното население в Либия,
  - като взе предвид Резолюция S-15/2 на Съвета по правата на човека на ООН, приета на 25 февруари 2011 г.,
  - като взе предвид обявеното на 22 февруари 2011 г. временно прекратяване на преговорите по рамковото споразумение между ЕС и Либия,
  - като взе предвид скорошните заявления на върховния представител Катрин Аштън относно Либия и Северна Африка,
  - като взе предвид своите предишни резолюции относно Либия, и по-специално своята резолюция от 17 юни 2010 г. относно екзекуциите в Либия¹ и своята препоръка от 20 януари 2011 г., в която се изброяват критичните условия относно преговорите за рамково споразумение между ЕС и Либия (2010/2268(INI)),
  - като взе предвид Женевската конвенция от 28 юли 1951 г. и Протокола от 31 януари 1967 г. относно статута на бежанците,
  - като взе предвид Африканската харта за правата на човека и народите и протокола към нея за основаване на Африкански съд по правата на човека и народите, ратифициирани от Либия съответно на 26 март 1987 г. и 19 ноември 2003 г.;
  - като взе предвид член 110, параграф 4 от своя правилник,
- A. като има предвид, че скорошните демонстрации в много арабски държави в Северна Африка и Близкия изток призоваха за слагане на край на авторитарните режими и за политически, икономически и социални реформи, демокрация и по-добри условия на

¹ Приети текстове, P7_TA-PROV(2010)0246.
RC\860252BG.doc

живот за обикновените хора; като има предвид, че машабните протести в множество арабски държави показваха, че недемократичните и авторитарни режими не могат да гарантират будеща доверие стабилност и че демократичните ценности имат централна роля в икономическите и политическите партньорства,

- Б. като има предвид, че протестите срещу режима в Либия започнаха в град Бенгази на 15 февруари 2011 г. и се достигнаха градовете Al Bayda, Al-Quba, Darnah и Az Zintan, като протестиращите поеха контрола над много градове, особено в източна Либия,
- В. като има предвид, че протестиращите бяха мишена на безprecedентно яростни атаки от режима на Кадафи, който използва либийските въоръжени сили, милиции, наемници и чуждестранни бойци за насилиственото потушаване на протестите, включително с безразборната употреба на картечници, снайперисти и военни самолети и хеликоптери срещу цивилни граждани; като има предвид, че това доведе до бързото увеличение на броя на жертвите и на ранените и задържаните,
- Г. като има предвид, че насилиствената и брутална реакция на режима срещу либийското население доведе до дезертирането не само на множество войници, но и до оставката на членове на режима,
- Д. като има предвид, че съгласно Съвета по правата на човека на ООН през последните дни повече от 200 000 души са избягали от Либия към съседните Тунис, Египет и Нигер и че стотици хиляди други бежанци и чуждестранни работници водят отчаяна борба да избегнат конфликта или да напуснат Либия; като има предвид, че така се създава хуманитарно извънредно положение, което изисква бързата намеса на ЕС,
- Е. като има предвид, че след приемането с консенсус на резолюция относно положението на правата на човека в Либия на петнайсетата извънредна сесия на Съвета по правата на човека на ООН на 25 февруари 2011 г., в която се осъждат грубите и систематични нарушения на правата на човека в Либия и се посочва, че някои от тях могат да се разглеждат като престъпления срещу човечеството, Общото събрание на ООН реши на 2 март 2011 г. да прекрати временно членството на Либия в Съвета по правата на човека на ООН, по препоръка на самия Съвет по правата на човека на ООН,
- Ж. като има предвид, че в отговор на резолюцията от 26 февруари 2011 г. на Съвета за сигурност на ООН относно Либия, в която се заявява, че положението следва да се отнесе до Международния наказателен съд, прокурорът на Международния наказателен съд започна на 3 март 2011 г. разследване на предполагаеми престъпления срещу човечеството, извършени в Либия, включително от Муамар Кадафи и членове на режима; като има предвид, че Резолюция 1970 на Съвета за сигурност на ООН налага оръжейно ембарго на страната, забрана за пътуване и замразяване на активите на семейството на Кадафи и на режима, като същевременно разрешава на всички държави-членки на ООН да конфискуват и да се разпореждат със забранено военно оборудване,

- 3. като има предвид, че решението на Съвета от 28 февруари 2011 г. налага допълнителни ограничителни мерки, и по-специално визова забрана и замразяване на активите, срещу отговорните за насилиствените мерки срещу гражданското население в

RC\860252BG.doc

PE459.712v01-00 }
PE459.713v01-00 }
PE459.714v01-00 }
PE459.715v01-00 }
PE459.716v01-00 } RC1

Либия, като по този начин се прилага резолюцията на Съвета за сигурност на ООН от 26 февруари 2011 г.,

- И. като има предвид, че от началото на бунтовете мнозина световни лидери призоваха нееднократно полковник Кадафи да се оттегли;
- Й. като има предвид, че на 22 февруари 2011 г. членството на Либия в Арабската лига временно беше прекратено и че на 3 март 2011 г. генералният секретар на Арабската лига заяви, че Лигата, в съгласувани действия с Арабския съзъз, може да подкрепи създаването в Либия на зона, забранена за полети, в случай че боевете в страната продължат,
- К. като има предвид, че в заявление от 5 март 2011 г. либийският Преходен национален съвет призовава международната общност да изпълни своите задължения да защити либийския народ от нов геноцид и престъпления срещу човечеството без пряка военна намеса на либийска територия,
- Л. като има предвид, че считано от 22 февруари 2011 г. ЕС временно прекрати продължаващите преговори относно рамковото споразумение между ЕС и Либия и всички договори за сътрудничество с Либия,
- М. като има предвид, че за ЕС са жизненоважни демокрацията, стабилността, благоденствието и мира в Северна Африка, като има предвид, че последните събития в Либия, Египет и Тунис подчертаяха неотложната нужда от преразглеждане на външната политика на ЕС в региона на Средиземно море,
- Н. като има предвид, че на извънредното заседание на Европейския съвет от петък, 11 март 2011 г. се очаква да бъде щателно разгледан доклада на върховния представител и на Комисията относно бързото адаптиране на инструментите на ЕС, както и доклада на върховния представител относно подпомагането на процесите на преход и трансформация,
- 1. изразява своята солидарност с либийския народ и по-специално с младите либийци, които са водеща сила за демокрацията и за промяната на режима; приветства тяхната смелост и решителността им, като твърдо подкрепя техните легитимни демократични, икономически и социални стремежи;
- 2. осъждая най-строго грубите и систематични нарушения на правата на човека в Либия, и по-специално насилиственото потушаване на мирните про-демократични протести и действията срещу журналисти и защитници на правата на човека от страна на режима на Кадафи; изразява дълбокото си съжаление относно големия брой жертви и ранени; поднася своите съболезнования на семействата на жертвите; осъждая насиърчаването на враждебност срещу мирното население, проявено в изказванията на Муамар Кадафи и неговия син Сейф ал-Ислам – най-високопоставените представители на режима;
- 3. призовава за незабавното слагане на край на бруталния диктаторски режим на полковник Кадафи и призовава последния незабавно да се оттегли, за да се предотвратят нови кръвопролития и да се позволи извършването на мирен

политически преход; призовава либийските органи незабавно да спрат насилието и да позволят мирното решение на създалото се положение съгласно легитимните очаквания на либийския народ; призовава либийските органи да спазват правата на човека и международното хуманитарно право, да вдигнат всички ограничения върху свободата на изразяване, включително в Интернет, както и да предоставят незабавен достъп в страната на чуждестранните медии и на независими наблюдатели в областта на правата на човека;

4. изцяло подкрепя Резолюция 1970 на Съвета за сигурност на ООН, в която се осъждат грубите и систематични нарушения на правата на човека в Либия и се призовава въпросът да бъде отнесен до Международния наказателен съд, като същевременно се налага оръжейно ембарго на страната, забрана за пътуване и замразяване на активите на семейството на Muamar Кадафи; подчертава, че извършителите на нападенията срещу мирни граждани носят лична наказателна отговорност според международното право, че те трябва да бъдат изправени пред съд и че не може да има безнаказаност; твърдо подкрепя започването от прокурора на Международния наказателен съд на разследване на предполагаеми престъпления срещу човечеството, извършени от Muamar Кадафи и членове на неговия режим;
5. отбелязва, че ЕС първи приложи санкциите, наложени от Съвета за сигурност на ООН, и че мерките на ЕС надхвърлят санкциите на ООН, налагайки отделни санкции; приветства решението на Съвета да забрани търгуването с Либия на оборудване, което би могло да се използва за вътрешни репресии, както и удължаването на списъка на лицата, засегнати от замразяването на активите и визовата забрана; призовава за постоянна оценка на ефективността на санкциите;
6. подчертава, че всички мерки следва да обхващат всички либийски активи, включително държавните инвестиционни фондове, управлявани от Либийския орган по инвестициите; призовава замразяването на активите да включва постъпленията от продажбата на нефт и газ; призовава Съвета и държавите-членки да разкрият всички подробности за всички замразени активи; приветства в тази връзка дискусиите за допълнителни санкции от страна на ЕС, включително замразяване на активите на либийски компании, които имат връзки с режима на Кадафи;
7. приветства решението на Съвета от 28 февруари 2011 г. за забрана на доставките за Либия на оръжия, муниции и свързано оборудване; призовава Съвета в тази връзка да провери дали са налице нарушения в Кодекса за поведение на ЕС относно износа на оръжия и да възприеме строги мерки за гарантиране на пълното спазване на въпросния кодекс от всички държави-членки; призовава върховния представител да проучи възможността за прилагане на ембаргото чрез използване на морски и въздушни средства в рамките на ОПСО;
8. напълно подкрепя решението на Съвета по правата на човека на ООН да изпрати независима международна комисия в Либия, която да разследва нарушенията на международното право в областта на правата на човека, както подкрепя и решението на Общото събрание на ООН от 2 март 2011 г. за временно прекратяване на членството на Либия в Съвета по правата на човека на ООН;

9. призовава ЕС и международната общност да предприемат всички възможни мерки, за да изолират напълно Кадафи и неговия режим, както на национално, така и на международно равнище;
10. подчертава, че ЕС и неговите държави-членки трябва да изпълнят своята отговорност за предоставяне на защита, за да спасят либийските цивилни граждани от мащабни въоръжени нападения; посочва, че следователно не може да бъде изключен нито един от вариантите, предвидени в Устава на ООН; призовава върховния представител и държавите-членки да имат готовност за решение на Съвета за сигурност на ООН за по-нататъшни мерки, включително за възможността за създаване на забранена за полети зона, която цели да попречи на режима да атакува цивилното население; подчертава, че всички мерки, предприети от ЕС и неговите държави-членки, следва да бъдат в съответствие с мандата на ООН и да се основават на координация с Арабската лига и Африканския съюз, като насърчават и двете организации да насочват международните усилия;
11. призовава ЕС да установи отношения с Преходния национален съвет на Либия с оглед насърчаване на прехода към демокрация, гарантиране на участието на широк кръг от представители на либийското общество и предоставяне на повече права на жените и малцинствата по време на процеса на преход, и да го подкрепи в освободената област, за да се облекчи положението на местното население и да се отговори на неговите основни хуманитарни нужди, включително от медицинска помощ;
12. настоятелно призовава ЕС да допринесе за демократичните реформи и за създаването на институции, гарантиращи принципите на правовата държава в Либия, като осигури подкрепа за развитието на свободни медии и независими организации на гражданското общество, по-специално демократични политически партии, така че в бъдеще да могат да бъдат произведени демократични избори;
13. изразява дълбока загриженост предвид разрастването на хуманитарната криза, тъй като повече от 200 000 мигранти бягат от насилието в Либия, като много от тях остават блокирани на границата между Либия и Тунис, а други – в бежанските лагери в Тунис, Египет и Нигер; призовава настоящите и бъдещите либийски органи да предоставят достъп до страната на хуманитарните организации и да гарантират безопасността на хуманитарните работници;
14. насърчава Съвета, Комисията и върховния представител да предоставят всички необходими финансови и човешки ресурси, за да подкрепят една сериозна международна хуманитарна операция, като оказват съдействие на ВКБООН и други съответни хуманитарни организации в осигуряването на защита и спешна помощ за всички нуждаещи се; приветства предприетите мерки и отпуснатите до момента средства от члена на Комисията г-жа Георгиева и ГД „Хуманитарна помощ“, както и хуманитарната помощ, предоставена от някои държави-членки в отговор на това предизвикателство; призовава ЕС и държавите-членки да осигурят въздушен и морски транспорт за подпомагане на депатрирането или установяването в друго населено място на мигранти, лица, търсещи политическо убежище, и бежанци от Либия, като се съобразяват с международното право и съответното законодателство на Европейския

съюз, и да окажат финансова подкрепа в отговор на съвместния призив на ВКБООН и Международната организация по миграция от 3 март 2011 г.;

15. призовава Комисията да гарантира, че се предприемат всички необходими мерки, включително адекватни финансови, човешки и технически ресурси, за да се гарантира, че ЕС може да реагира адекватно в случай на евентуално масово миграционно движение, в съответствие с член 80 от ДФЕС;
16. припомня, че в съвместната стратегия Африка-ЕС от 2007 г. лидери от ЕС и Африка се ангажираха да предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че незаконно придобитите активи, в това число и финансови, ще бъдат подложени на разследване и върнати в техните страни по произход; настоятелно призовава държавите-членки да предприемат съответните действия и да действат в съответствие с Конвенцията на ООН срещу корупцията, за да се гарантира, че замразените активи ще бъдат върнати на либийския народ в бъдеще; подчертава, че са необходими координирани действия на ЕС, за да се задейства замразяването на активите, държани от семейство Кадафи и познатите негови съдружници в Европа или в европейски финансови институции, които извършват финансови операции в данъчни убежища, като се гарантира, че банките в ЕС съблюдават изискванията за надлежна проверка по отношение на евентуалните трансфери на незаконни средства от Либия;
17. подчертава, че дейностите на наемниците са заплаха за международния мир и сигурност и престъпление срещу човечеството и поради тази причина трябва да бъдат прекратени; призовава Съвета и върховния представител да изпратят сериозни предупреждения, които да откажат някои правителства да изпращат наемници, военнослужещи или военно оборудване в помощ на потискането на либийския народ от режима на Кадафи;
18. приветства свикването на извънреден Европейски съвет за събитията в Либия и южните съседи на ЕС на 11 март 2011 г.; призовава върховния представител и държавите-членки да разработят цялостна и последователна стратегия за хуманитарния и политически отговор на ситуацията в Либия;
19. призовава върховния представител да започне подготовка за участието и подкрепата на ЕС за южните съседи на ЕС, като се обръща особено внимание на развитието на принципите на правовата държава, доброто управление и конституционните и изборните предпоставки за стабилна, плуралистична и мирна демокрация в региона; призовава върховния представител да използва в пълна степен всички съответни външни финансови инструменти на ЕС;
20. счита, че революционните промени в Северна Африка и Близкия изток показваха ясно, че положителното влияние и доверие към ЕС в дългосрочен план в този регион ще зависят от способността му да провежда последователна обща външна политика, която е основана на ценности и недвусмислено поддържа новите демократични сили; повтаря призыва си ЕС да преразгледа своята политика в подкрепа на демокрацията и правата на човека, за да създаде механизъм за прилагане на клаузата за правата на човека във всички споразумения с трети държави;

21. отново отправя искане да участва активно в работата на работната група, създадена с цел да координира отговора на ЕС на кризата в Либия и други места в региона на Средиземно море;
22. отново подчертава, че събитията в Либия и в други страни от региона отново изтъкват спешната необходимост от разработване на по-амбициозни и ефективни политики и инструменти, както и от укрепване на тяхната бюджетна основа с цел насырчаване и подкрепа на политическите, икономическите и социалните реформи в страните, които са южни съседи на ЕС; изтъква, че текущият стратегически преглед на европейската политика за съседство (ЕПС) трябва да отчете настоящите събития в Северна Африка и трябва да предложи нови, по-добри начини за отговаряне на нуждите и стремежите на народите там; настоява, че преразглеждането на ЕПС трябва да даде приоритет на критерии, свързани с независимостта на съдебната система, зачитането на основните свободи, плурализма и свободата на пресата и борбата срещу корупцията; призовава за по-добра координация с другите политики на Съюза спрямо засегнатите държави;
23. подкрепя становището, че Съюзът за Средиземноморието трябва да се адаптира към новата ера и обстоятелства и да обмисли и предприеме действия по отношение на неотдавншните събития с цел представяне на предложения относно това как най-добре да бъдат насырчени демократията и правата на човека в неговите държави-членки и в региона, включително Либия, и относно евентуалните реформи, така че да засили собствената си роля и да я направи по-съгласувана и ефективна;
24. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, правителствата и парламентите на държавите-членки, Съвета за сигурност и Общото събрание на ООН, Съвета по правата на човека на ООН, Лигата на арабските държави, Африканският съюз, Съюза за Средиземноморието, правителствата на съседните на Либия страни и на Преходния национален съвет.